

Sygn. akt I CZ 64/09

POSTANOWIENIE

Dnia 5 listopada 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący)
SSN Zbigniew Kwaśniewski (sprawozdawca)
SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa małoletniej J.O.

przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Wojewodę [...]

o zadośćuczynienie i odszkodowanie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 5 listopada 2009 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 9 lipca 2009 r., sygn. akt [...],

**oddala zażalenie i nie obciąża powódki kosztami
postępowania zażaleniowego przed Sądem Najwyższym.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 9 lipca 2009 roku Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c., odrzucił skargę kasacyjną powódki J.O., albowiem w wyznaczonym terminie nie został usunięty brak formalny skargi kasacyjnej przez złożenie pełnomocnictwa zawierającego umocowanie do wniesienia skargi kasacyjnej.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd wskazał, że działający z urzędu w dotychczasowym postępowaniu pełnomocnik nie wykazał swojego umocowania do wniesienia skargi kasacyjnej, stąd, po uprzednim wezwaniu do usunięcia braku formalnego skargi w postaci przedłożenia dokumentu pełnomocnictwa, skarga kasacyjna została odrzucona. Sąd zaznaczył przy tym – powołując się na uchwałę składu siedmiu sędziów z dnia 5 czerwca 2008 r., sygn. akt III CZP 142/07, publ. OSNC 2008, nr 11, poz. 122 – że pełnomocnictwo procesowe nie obejmuje z mocy prawa umocowania do wniesienia skargi kasacyjnej i udziału w postępowaniu kasacyjnym, z tych też względów działający z urzędu w postępowaniu przed sądem drugiej instancji adwokat nie był umocowany do wniesienia skargi kasacyjnej.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła powódka domagając się jego uchylecia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. W motywach zażalenia wskazała na naruszenie art. 126 § 3 k.p.c. w zw. z art. 117 § 1 k.p.c. w zw. z art. 118 k.p.c. poprzez jego błędne zastosowanie i odrzucenie skargi kasacyjnej w sytuacji, gdy została ona złożona przez prawidłowo umocowanego pełnomocnika ustanowionego z urzędu, co konwaliduje brak pełnomocnictwa w chwili wniesienia skargi, gdyż złożenie wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu po sporządzeniu skargi kasacyjnej, lecz w terminie do uzupełnienia braku formalnego tej skargi, powoduje ten skutek, iż brak pełnomocnictwa zostaje uzupełniony w przypadku pozytywnego rozpoznania wniosku. Powódka zarzuciła nadto naruszenie art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c. poprzez jego błędne zastosowanie i uznanie, że brak pełnomocnictwa podpisanego przez powoda w sytuacji, gdy pełnomocnik powoda działa z urzędu stanowi podstawę do odrzucenia skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 89 § 1 k.p.c. pełnomocnictwo powinno być złożone przy pierwszej czynności procesowej podjętej przez ustanowionego pełnomocnika procesowego. Dołączenie dokumentu w postaci pełnomocnictwa, według art. 126 § 3 k.p.c., jest elementem formalnym pisma procesowego, w tym także, z uwagi na przepis art. 398⁴ § 3 k.p.c., skargi kasacyjnej.

Niedołączenie do skargi kasacyjnej wniesionej przez adwokata lub radcę prawnego (art. 87¹ § 1 k.p.c.) dokumentu pełnomocnictwa, zawierającego jego umocowanie do dokonania tej czynności procesowej, stanowi brak formalny skargi kasacyjnej, który może być usunięty w terminie tygodnia od dnia wezwania do usunięcia braku przez przewodniczącego sądu drugiej instancji (art. 398⁶ § 1 k.p.c.). Nieusunięcie wskazanego braku w terminie tygodniowym skutkuje odrzuceniem skargi kasacyjnej (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

Prawidłowo zatem Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powódki, której brak formalny w postaci braku dokumentu pełnomocnictwa zamierającego umocowanie do wniesienia skargi kasacyjnej, nie został usunięty w wyznaczonym terminie. Nie ma przy tym znaczenia, że po upływie tego terminu wnoszący skargę adwokat został ustanowiony pełnomocnikiem uprawnionym do wniesienia skargi kasacyjnej.

Z tych też względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ k.p.c. postanowił jak w sentencji.

W przedmiocie kosztów postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c.